

tioner. Det har ogsaa kostet den vægtige Side af Venstre, som har ønsket dette, noget Besvær at faa vippet de andre i Vejret, men det er dog altsaa lykkedes.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Prisforholdet, som det ærede Medlem fra Aalborg (Birck) kom ind paa, vil jeg for det første erindre om, at ved dette Lovforslag er det ærede Medlem ikke med til at bevilge et stort Antal Millioner; thi det drejer sig om en bestaaende, for længst vedtagen Ordning, hvorunder der er taget Hensyn til Statens Finanser. Heri sker der nu en Ændring, en Ændring, om hvilken jeg har ønsket, at den ikke skulde forrykke den finansielle Ramme. Jeg har ment, at det var nødvendigt, at Statens Stilling blev noget stærkere, end den er blevet i den Form, hvori Lovforslaget nu gaar herfra, men det har jo ikke kunnet lykkes. Det ærede Medlem pegede paa, at han med særlig Tilfredshed stemte for Lovforslaget, fordi $\frac{3}{4}$ af den eventuelle Prisstigning gik ind i Statskassen og ikke til Producenterne. Jeg gør opmærksom paa, at det Forslag, jeg fremsatte, gik ud paa at gøre Producenterne uinteresserede i en kommende Stigning, idet man derved bedst kunde gennemføre den Samhandel, der her er Tale om, med hele det danske Samfunds Interesser for Øje. Men det er ikke lykkedes. Det er dog lykkedes at opnaa et Kompromis, som jeg maa finde tilfredsstillende paa dette Punkt, og da navnlig tilfredsstillende set i Forhold til det Forslag, som Partiet Venstre har stillet.

Det Fænomen, at Priserne stiger til Trods for vore Bestræbelser, har dog sin Begrænsning deri, at det er lykkedes os at holde visse Varer nede paa det samme Niveau under hele Krigen, og at det er lykkedes at holde hele det danske Prisniveau nede i Forhold til Prisniveauet andre Steder. De Bestræbelser, det ærede Medlem har deltaget i, har altsaa ikke været slet saa resultatløse, som han gennem sin paradoksale Udtryksmaade vilde skildre det. Men det er ganske rigtigt, at en Bevilling af den Art kan blive til ingenting, hvis der ikke træffes supplerende Dispositioner, og det er saadanne Dispositioner, som Venstre ikke har villet være med til at træffe. Hvis man vedtog Lovforslaget i den af Venstre ønskede Skikkelse, er det meget muligt, at Forbrugerne som Helhed slet ingenting fik. Naturligvis vil det rationerede Kød blive solgt til den bestemte Pris; men det Kød, der sælges udenfor Rationeringen, vil, som

Hr. Birck har sagt, let stige op i endnu højere Priser end de nuværende, fordi Venstre ikke har villet være med til de nødvendige Begrænsninger.

Her vil jeg paa ny minde om, at saaledes som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) nu har defineret sit Ændringsforslag under Nr. 6, bliver en Handel med Kvæg fri i en saadan Grad, at man ikke vil kunne gennemføre en Klassifikation af Kvæget, en Overpris paa første Klasses Kvæg, hvilket vilde medføre, at det ringeste Kvæg kunde sælges til første Klasses Priser med Overpris. Naar man nu ved, at den højeste Pris, der i Øjeblikket betales for Kvæg til Udlandet, er 1,60 Kr., og den laveste er 1 Kr., og man lægger 24 Øre til, vil det ses, at det ærede Medlem vil tillade, at Kød af ringe Kvalitet, der til Udlandet sælges til 1 Kr., maa stige her i Landet til 1,84 Kr. Jeg ser nok, at det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) ryster paa Hovedet, og det ærede Medlem var jo ogsaa, da jeg første Gang havde Ordet, henne og henledte det ærede Medlem fra Sæbys Opmærksomhed paa, at her maatte han gøre nogle Indvendinger. Derefter stod det ærede Medlem op og udtalte, at han vilde ikke lægge Klassificeringen Hindringer i Vejen. Efterhaanden som Diskussionen gik, vendte det ærede Medlem imidlertid tilbage til sit oprindelige Standpunkt, hvorefter en Klassificering ikke kan finde Sted. Men hvis den ikke kan finde Sted, betyder det, som jeg siger, at det ringeste Kød kan bringes op indtil 84 Øre over, hvad Udlandet betaler. Denne urimelige Overpris er det, det ærede Medlem halv fordækt har villet arbejde for. Og hvis man tilvejebringer en saadan Ordning, vil naturligvis alt det, som vi her bevilger, kunne forsvinde og sluges op.

Hvis man bevilger et Tilskud, er det nødvendigt at have en fast Grænse at arbejde med. Denne Grænse kan sættes enten som en Overpris paa levende Kvæg eller som en Maksimalpris paa Kød, idet Slagterne da ikke vil være i Stand til at købe Kvæget til alt for høj Pris. Men en Grænse maa der være, og jeg gør derfor ogsaa det ærede Medlem fra Aalborg opmærksom paa, at naar der i Betænkningen staar, at en Maksimalpris paa det rationerede Kød er Forudsætningen, ligger der heri en Begrænsning, som maaske kan skabe Vanskeligheder i den Retning, som det ærede Medlem pegede paa, nemlig, at Tilskuddet efterhaanden sluges ved Prisstigningen paa det andet Kød. Men denne Ordning ude-